

taget væsentligt i Overensstemmelse med den daværende Indenrigsminister, og jeg har, efterat have gjort mig bekendt med Udkastet, heller ikke for mit Vedkommende fundet noget Væsentligt at erindre derimod. Selvfølgelig vil der, saafremt Thinget maatte finde det for nødvent at nedsette et Udvalg til Sagens Behandling, kunne blive Spørgsmaal om at bringe under nærmere Overveelse, om der maatte være Anledning til at stille Endringsforslag til enkelte Punkter, hvilket jo iøvrigt ogsaa vil kunne ske uden Udvalgs Nedsættelse.

Der er med Hensyn til Udkastets § 8 af den ærede 1ste Landthingsmand for 8de Kreds (L. Jensen) gjort den Bemærkning, at Hartkornet var saa stærkt bebyrdet, at han nærede Betænkelighed ved i denne § 8 at indsætte en Regel, hvorefter Landdistrikternes Andeel i samtlige Amtsrepartitionsfondens Udgifter lignedes paa Hartkornet. Jeg troer, at der maastee ligger nogen Misforstaaelse til Grund for denne Betragtning. Ved denne Lov og som Følge af denne Lov vil der neppe — det berøer paa en nærmere Udregning, paa en Sandsynlighedsberegning af de Udgifter, der omhandles i §§ 7 og 8 — komme til at falde større Udgifter paa Hartkornet, end der for Tiden hvile derpaa. Det Spørgsmaal, som den ærede Landthingsmand fremhævede, vil først komme frem, naar der bliver Tale om at lægge nye Byrder paa Amtsrepartitionsfonden, og da vil der først være at tage Bestemmelse om, at de ikke skulle udredes af Hartkornet alene, men tillige — paa hvilken Maade seer jeg ikke ganske rigtigt i dette Øieblik — efter Formue og Værdighed. —

Den ærede Landthingsmand for 4de Kreds (Sonne) gjorde forskjellige Bemærkninger angaaende de Udgifter, der vare opførte i §§ 6 og 7, idet han fandt Fordelingen af dem mindre heldig. Jeg skal forbeholde mig nærmere Udtalelser herom, saafremt der fra den ærede Landthingsmand eller fra nogen af de andre ærede Landthingsmænds Side maatte findes Anledning til at stille Endringsforslag i saa Henseende; jeg for mit Vedkommende har fundet den i disse 2 §§ indeholdte Fordeling stemmende med Forholdenes virkelige Natur. — Den ærede 1ste Landthingsmand for 9de Kreds

(Zingerslev) stillede en Forespørgsel angaaende Opfattelsen af § 10 med Hensyn til det der exempelviis nævnte Bidrag til Daareanstalter. Jeg har opfattet denne § ganske paa samme Maade, som han selv antydede det, at der nemlig her kun er Spørgsmaal om den Maade, hvorpaa de Amtsrepartitionsfondene ved Lovgivningen paalagte Bidrag til Daareanstalter skulle udredes, medens der her ikke er sagt og ikke behøver at siges Noget om, paa hvilken Maade de Kjøbstæderne ligeledes ifølge Lovgivningen paahvilende Bidrag til disse Anstalter skulle udredes; det skal selvfølgelig fremdeles ske paa samme Maade som hidtil. — Med Hensyn til Udkastets § 12 har den samme ærede Landthingsmand henstillet, om det ikke vilde blive for bebyrden for Administrationen, naar ethvert Spørgsmaal om, hvad jeg vil kalde ekstraordinære Udgifter, skulde, naar det ikke vedtoges med Eenstemmighed i Amdsraadet, indsendes til Ministeriets Afgjørelse. Ved de Bestemmelser, der indeholdes i denne Paragraf, er det imidlertid saa langt fra, at Ministeriet eller Administrationen vil blive overbebyrdet, at der tværtimod maa finde enbeel Afgang Sted i den Korrespondance, der hidtil har fundet Sted i denne Slags Ansiggender, der forøvrigt ikke have været særdeles besværende, idet der nemlig ved denne Paragraf tillægges Amdsraadene Myndighed til selv at udskrive Bidrag af indtil 16 p. aarlig pr. Tønde Hartkorn til Foranstaltninger, som ligge udenfor de i Loven betegnede Formaal. De fleste af den Slags Udgifter, som det hidtil har været nødvendigt at indstille til Ministeriets Approbation, fordi Amdsraadene efter Lovgivningen ikke selv have kunnet lægge dem paa Hartkornet, ville saaledes ikke længere behøve denne Approbation. — Hvorvidt det skulde være nødvendigt skarpere og klarere at præcisere den Myndighed, der maa tillægges Amtmanden til mellem Amdsrepartitionsfonden, og navnlig, om det skulde være nødvendigt at tilføje yderligere Bestemmelser end dem, der indeholdes i § 13, maatte jeg maastee forbeholde mig nærmere at overveie, naar jeg seer Endringsforslagene i saa Henseende; jeg troer ikke, saavitt jeg i dette Øieblik kan sjonne, at det vil være nødven-